

**Parandage meelt ja uskuge
evangeeliumisse! Mk 1:15**

Mil viisil peame meelt parandama? Vastus on: evangeeliumisse uskumisega. Pöördu ära uskumast iseendasse, selle asemel usu Jumala armusse Kristuses. See on Jeesuse mõte nende sõnadega.

Meie pime vaimulik mõistus tahab ikka ek-sida. Neid Jeesuse sõnu käsitatakse usinasti nii, et esiteks peaksime meelt parandama ja saama tõeliselt vagaks ja jumalakartlikuks enne kui saame evangeeliumisse uskuda ja armu vastu võtta.

See on aga asjatu katse. Ennekõike seepärast, et Jumala armu antakse vaid patustele ja ebaõnnestunud inimestele. Kui sa saaksid piisavalt heaks ja jumalakartlikuks, siis sa enam ei vajaks Jumala armu. Aga selliseks sa oma püüdmistega ei saa, vaid sa jääd ikka patustajaks ja Jumala vastaseks. Sest sa ei taotle Jumala au, vaid oma enda kiitlemist.

Meeleparandamiseks on vaja evangeeliumi. Selle sees on Jumala vägi, Tema Püha Vaim,

kes sünnitab meis uue vaimuliku elu. Evangeeliumist seda elu saanuna anname Jumala armu ees alla, nii et tunnistame end parandamatult patuseks ja oleme puhtast armust sõltuvad. Sellise tunnistuse juurde jõudnuna oleme parandanud meelt. Aga see pole meie oma töö, vaid Püha Vaimu tegu meis evangeeliumi kaudu.

Jumala arm, millest evangeelium räägib, on äraostmatu. See eeldab, et selle saaja on patune ja Jumala ees täiesti ilma oma teeneta, iseeneses hukka mõistetud ning et patune seda tunnistab. Muidu ta jääb ilma armuta, sest Jumala arm on just mida sõna tähendab: hukka mõistetud pahategijale armu andmine.

Kes armusse usub, tunnistab seega, et ta on armu vajav patune. Selle läbi on ta meelt juba parandanud.

Meie tahame ikka pidada midagi oma teeneks Jumala ees, vähemalt head tahtmist pöörduda Jumala poole. Sellist tahtmist pole aga kellelgi inimesel Aadama järel. On suur Jumala ime iga kord, kui keegi hakkab uskuma evangeeliumisse, kuna evangeelium on meie liha vastane õpetus.